

J.nr.783179 – MML/stn
mml@gorrissenfederspiel.com
Dok. nr. 1052394-1

Aarhus, den 1. februar 2012

Cirkulæreskrivelse nr. 5

GW Energi A/S under rekonstruktion, CVR-nr. 28101414

I relation til ovennævnte skal jeg på vegne af rekonstruktørerne herved redegøre for status på rekonstruktionen, herunder arbejdet med afdækning af mulige omstødelige og ansvarspådragende dispositioner.

Vedrørende rekonstruktionens status generelt kan det i forlængelse af seneste cirkulæreskrivelse oplyses, at rekonstruktionen på skifteretsmødet den 8. november 2011 blev udsat, således at rekonstruktionen nu formelt udløber den 7. marts 2012.

Som oplyst tidligere er GW Energi A/S en del af Green Wind Energy-koncernen, som i mange henseender hænger sammen, hvorfor der, naturligvis afhængig af den endelige løsning, kan være behov for en afslutning af rekonstruktionen i løbet af februar 2012, hvor de øvrige selskabers rekonstruktion på nuværende tidspunkt formelt udløber.

I forbindelse med skifteretsmødet den 8. november 2011, hvor udsættelsen blev behandlet, blev der reserveret 2 datoer, hhv. den 15. december 2011 og 29. december 2011, med henblik på mulig stillingtagen til et rekonstruktionsforslag. Som det fremgår, var der alene tale om reservationer, og da der ikke i december 2011 fremkom endelige og fyldestgørende tilbud, der kunne danne grundlag for et rekonstruktionsforslag, er der som bekendt ikke gjort brug af de reserverede datoer. I forbindelse med den reserverede dato den 29. december 2011 sendte skifteretten henset til juleferie m.v. en annoncering til Statstidende om afholdelse af skifteretsmøde, hvilket forhold er efterfølgende berigtiget af skifteretten.

Silkeborgvej 2
8000 Aarhus C

T +45 86 20 75 00
F +45 86 20 75 99

www.gorrissenfederspiel.com

CVR Nr.: 12 95 93 46

Vedrørende selve rekonstruktionsprocessen kan det oplyses, at der har været deadline for at afgive bindende tilbud på at overtage og gennemføre en akkord i GW Energi A/S eller på køb af aktiverne i selskabet. Disse tilbud er gennemgået af rekonstruktørerne og tillidsmanden og været præsenteret for ledelsen. Alle tilbud har dog været behæftet med forbehold mv., hvilket aktuelt drøftes med byderne. Særligt har der i december været ført drøftelser med en enkelt byder, som for en umiddelbar betragtning kunne tilbyde den største akkord til kreditorerne i GW Energi A/S under rekonstruktion. For at sikre rekonstruktionsforslagets betryggende gennemførelse, hvilket er et lovkrav, blev denne byder under drøftelserne anmodet om at konkretisere nogle forhold samt at tilvejebringe dokumentation for det fornødne kapitalgrundlag. Medio/ultimo december 2011 stod det desværre klart, at det efterspurgte ikke kunne tilvejebringes. Siden har der dog igen været ført drøftelser med den pågældende byder, som senest har forlænget sit bud til den 15. februar 2012.

Aktuelt er der som anført drøftelser med byderne om verifikation af modeller, forudsætninger, priser m.v. Samtidig er drøftelserne om en afvikling intensiveret med de tyske projektfinsierende banker. En endelig afklaring heraf forventes at foreligge i løbet af indeværende måned. I den forbindelse skal det understreges, at accept af et bud vil bero på en samlet vurdering af størrelsen af en forventet dividende sammenholdt med en vurdering af sandsynligheden for, at dividenden kan komme til udbetaling, hvilket naturligvis er særligt aktuelt i forbindelse med en mulig akkordløsning.

Endelig kan vi vedrørende rekonstruktionsprocessen oplyse, at så snart der foreligger et endeligt og dokumenteret tilbud, der kan godkendes af såvel ledelsen, tillidsmanden som rekonstruktørerne, vil der på baggrund heraf blive udarbejdet et egentligt rekonstruktionsforslag med tilhørende bilag i overensstemmelse med konkurslovens regler. Dette rekonstruktionsforslag vil efterfølgende blive sendt ud til samtlige kreditorer og skifteretten, hvorefter der som udgangspunkt med 14 dages varsel vil blive indkaldt til et møde i skifteretten med henblik på kreditorernes stillingtagen til og afstemning om det fremlagte rekonstruktionsforslag.

Som led i rekonstruktionen har rekonstruktørerne gennemgået selskabets forhold m.v., og på den baggrund har advokat Thomas Færch udarbejdet en redegørelse for mulige omstødelige og ansvarspådragende forhold. Kopi af redegørelsen er vedlagt denne cirkulæreskrivelse, således at alle kreditorer har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af redegørelsen og konklusionerne heri. Af redegørelsen fremgår det endvidere hvilke muligheder og hvilken proces, der skal følges, såfremt kreditorerne ønsker at iværksætte omstødelses- og/eller erstatningssager.

Endelig stillingtagen til iværksættelse af omstødelsessag som led i rekonstruktionen vil senest skulle ske på det ovenfor anførte afstemningsmøde vedrørende rekonstruktionsforslaget. Afhængigt af resultatet af rekonstruk-

Side 3

tionen kan der således blive behov for, at kreditorerne på ovennævnte afstemningsmøde ud over selve rekonstruktionsforslaget skal tage stilling til og stemme om iværksættelsen af eventuelle omstødelsessager. Som anført er den nærmere proces herfor beskrevet i den vedlagte redegørelse.

Såfremt De har spørgsmål eller bemærkninger til ovennævnte, er De naturligvis velkommen til at kontakte undertegnede eller advokat Thomas W. Færch. For en god ordens skyld skal jeg anmode om, at alle spørgsmål vedrørende omstødelige og/eller ansvarspådragende forhold rettes til advokat Thomas W. Færch, NORDIA Advokatfirma, pr. e-mail på twf@nordialaw.com.

Med venlig hilsen

John Sommer Schmidt
Advokat

Thomas W. Færch
Advokat

(Denne meddelelse kræver ingen underskrift)

Bilag til cirkulæreskrivelse nr. 5 i
GW Energi A/S under rekonstruktion

NORDIA Advokatfirma
Østergade 16
1100 København K

Thomas W. Færch
Partner (L), LL.M.

twf@nordialaw.com

Journalnr. 19252

KOPI

1. februar 2012

Redegørelse for rekonstruktørernes undersøgelser vedrørende omstødelige dispositioner og ansvarspådragende forhold, jf. konkurslovens § 13 b, stk. 1, nr. 3c og 3d.

Omstødelige forhold

I henhold til Konkurslovens § 11 a er der i GW Energi A/S under rekonstruktion udpeget to rekonstruktører, der hver for sig varetager rekonstruktørhvervet. På den baggrund har rekonstruktørerne opdelt arbejdet med rekonstruktionen, og i overensstemmelse med denne arbejdsfordeling har undertegnede med bistand fra tillidsmanden foretaget undersøgelser af eventuelle omstødelige dispositioner og ansvarspådragende forhold for selskabet og selskabets ledelse.

Undersøgelserne er foretaget på baggrund af indhentet dokumentationsmateriale fra Amagerbanken, materiale modtaget fra selskabet selv og materiale indeholdt i det af selskabet etablerede virtuelle datarum udarbejdet i forbindelse med rekonstruktionsprocessen, selskabets bogføring, selskabets fondsbørsmeddelelser, referater fra selskabets bestyrelsesmøder, materiale rekvireret fra selskabet, løbende drøftelser med administrerende direktør i selskabet John Hansen og med CFO Michael Jahn, gennemgang af selskabets årsrapporter, revisionsprotokollater samt spørgsmål til selskabets revisorer og oplysninger modtaget fra selskabets bestyrelse.

Amagerbanken

Amagerbanken har været selskabets danske hovedbankforbindelse, som har finansieret selskabets køb af flere vindmøller og stillet løbende kreditfaciliteter til rådighed for selskabet. Rekonstruktørerne har gennemgået Amagerbankens sikkerheder med henblik på at vurdere, om der er etableret sikkerheder eller sket nedbringelse af engagementet, som vurderes at være omstødeligt.

I maj 2011 umiddelbart forinden rekonstruktionen blev der etableret en række sikkerheder til Amagerbanken i form af transporter i tilgodehavender fra salg af de 9 vindmøller i Windpark Hurrel/Plietenberg. Transporterne blev etableret dels til sikkerhed for gammel gæld og dels til

sikkerhed for en ny kredit i rekonstruktionsperioden. Sikkerhed for gammel gæld vil principielt set kunne omstødes i medfør af konkurslovens § 70. Dette er imidlertid i realiteten uden betydning, idet Amagerbanken via uomstødelig sikkerhedsret i form af transporter i ejendomsretten til vindmøller i henhold til tysk ret ("Sicherungsübereignungsvereinbarung"), som blev etableret i forbindelse med bankens finansiering af selskabets erhvervelse af vindmøllerne i 2006, er fuldt ud dækket ind også for gammel gæld.

Der er således ikke i relation til Amagerbanken konstateret omstødelige forhold, som ville kunne medføre en forøget dividende.

Koncernmellemlægninger mv.

Der er ikke i forbindelse med de etablerede koncernmellemlægninger konstateret omstødelige udligninger.

Fordelingen af omkostninger mellem selskabet og øvrige koncernselskaber som følge af samdrift og fællesomkostninger kan indeholde omstødelige dispositioner. Henset til, at en gennemgang vil være tidskrævende og formentlig uden betydning for den fastsatte dividende, er der ikke foretaget en sådan gennemgang i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingen.

Der er alene i begrænset omfang foretaget kreditorbetalinger i månederne forud for rekonstruktionens indledning. Der er ved en gennemgang af selskabets bankkonti ikke konstateret betalinger, som er anset for omstødelige.

Gældseftergivelse til K/S Vindinvest Cottbuser See

I december 2007 besluttede selskabet at sælge kommanditanparterne i Windpark Cottbuser See GmbH & Co. KG til K/S Vindinvest Cottbuser See for en salgssum på EUR 42 mio. svarende til ca. kr. 312,9 mio. Vindmølleparken blev solgt til K/S Vindinvest Cottbuser See og købesummen blev delvist berigtiget med et udateret gældsbrev stort EUR 9.228.204 (ca. kr. 68,75 mio.) mellem selskabet som kreditor og K/S Vindinvest Cottbuser See som debitor.

Gældsbrevet blev imidlertid ikke indfriet, hvilket efter det oplyste primært skyldtes, at K/S Vindinvest Cottbuser See havde problemer med at opnå den forudsatte finansiering.

Følgende fremgår af revisionsprotokollatet til selskabets årsrapport for 2008/09 udarbejdet af Deloitte:

"Vi har fået forelagt et notat, som viser, at vindmøllerne i K/S Cottbuser See sandsynligvis ikke vil kunne honorere gældsbrevet fuldt ud. Bl.a. på denne baggrund medvirker selskabet i en løsning til videreformidling af denne vindmøllepark, hvilket i det kommende regnskabsår forventes at kunne indbringe ca. 1 mio. EURO i formidlingshonorar. Vi har fået oplyst, at der som en del af koncernens samlede refinansieringspakke påtænkes at give K/S Cottbuser See tilbud om at kunne indfri gældsbrevene med et nedslag på 1 mio. EURO netto i forhold til bogført værdi pr. 30. juni 2009. Det forventes, at der vil blive givet en dekort på 1 mio. EURO."

Det fremgår af referat af bestyrelsesmøde afholdt i selskabet den 22. februar 2010, at selskabet arbejdede på en løsning med Amagerbanken.

På bestyrelsesmødet afholdt i selskabet den 5. maj 2010 forelå et udkast til en hensigtserklæring mellem selskabet, Green Wind Invest A/S og K/S Vindinvest Cottbuser See.

Af udkastet til hensigtserklæring fremgår det, at K/S Cottbuser See's gælds til selskabet på dette tidspunkt udgjorde i alt ca. kr. 88,1 mio., hvoraf ca. kr. 15,7 mio. var opstået som led i en løbende mellemregning mellem selskabet og K/S Vindinvest Cottbuser See. Det fremgår af udkastet til hensigtserklæring, at selskabet ville yde K/S Vindinvest Cottbuser See en kontant indfrielsesrabat på ca. kr. 14,9 mio., ligesom K/S Vindinvest Cottbuser See skulle overtage den Windpark Cottbuser See GmbH og Co. KG påhvilende skatteforpligtelse i Tyskland på ca. kr. 17,9 mio. Herefter ville K/S Vindinvest Cottbuser See's gæld til selskabet således udgøre ca. kr. 55,3 mio. Det var i henhold til udkastet til hensigtserklæring herefter meningen, at K/S Vindinvest Cottbuser See skulle optage et lån i Amagerbanken og anvende hele provenuet til indfrielse af gælden til selskabet, og at den resterende gæld, dog maksimalt kr. 30 mio., som skulle overføres til gældsbrief, som skulle afvikles over 10 år og forrentes med 8 % p.a. Herefter skulle selskabet modtage transport i nogle tilgodehavende investorindskud.

Af referatet af bestyrelsesmødet afholdt i selskabet den 5. maj 2010 fremgår bl.a. følgende om selskabets tilgodehavende hos K/S Vindinvest Cottbuser See:

"Vedr. K/S Vindinvest Cottbuser See: Der er afholdt en møderække med investorer. Håndteringen af såvel salg som efterfølgende opfølgning har været rodet og især Henrik Schimmings rolle er blevet kritiseret af de øvrige investorer. Hertil kommer en række formelle fejl og udeladelser hvorfor det er i selskabets interesse, at der findes en fornuftig løsning.

[...] Bestyrelsen forespurgte til vurderingen af værdien af tilgodehavendet. Det er selskabets opfattelse at det indregnede tilgodehavende er værdiansat korrekt.

[...] Det blev oplyst, at selskabet forventer at Amagerbanken vil udbetale et lån på DKK 30-35 mio. til K/S'et som vil blive brugt til at nedbringe mellemværendet med GW Energi. Det beløb der ikke bliver betalt til GW Energi vil blive udlånt på gældsbrief med lang løbetid, så det sikres at K/S'et vil være i stand til at opfylde betingelserne heri, og der dermed ikke opstår tvivl om tilgodehavendets værdi.

[...] John Hansen oplyste at K/S deltagerne har fået forelagt udkast til hensigtserklæring men endnu ikke godkendt den. Det forventes at de vil godkende, da de, ligesom GW Energi, er interesseret i en løsning. K/S deltagerne har haft nogle spørgsmål til regnskabsmateriale, produktion mv. som selskabet er i gang med at besvare. Dette forventes at ske i begyndelsen af næste uge, hvorefter der forventes afholdt møde hvor hensigtserklæringen godkendes.

Bestyrelsen tilkendegav at der kan arbejdes mod en løsning som beskrevet. Når bestyrelsen skal godkende løsningen skal indstillingen indeholde en beskrivelse af hvorfor løsningen er

endt som den er, og en specifikation af de forventede transaktioner. Endvidere meddelte bestyrelsen at den endelige aftale skal godkendes af selskabets advokat forinden underskrift. Jørgen Holm [fra Deloitte] anbefalede at selskabet begynder at overveje hvordan forholdet skal omtales i selskabets årsrapport, ligesom det skal dokumenteres, at transaktionerne er sket på markedsmæssige vilkår."

Ledelsen har forklaret, at der i løbet af maj og juni 2010 blev ført forhandlinger med dels K/S Vindinvest Cottbuser See om indfrielse af mellemværendet med Green Wind-koncernen, og dels med Amagerbanken om bankens medvirken til at finansiere en del af K/S Cottbuser See's refinansiering og om forlængelse af Green Wind koncernens engagement hos Amagerbanken frem til 1. november 2011, herunder bankens finansiering af selskabets betaling af obligationsrenter i september 2010. Det fremgår endvidere af dokumentation modtaget fra ledelsen i form af handlingsplaner og budgetmateriale for 2010/2011, som har ligget til grund for forhandling om koncernens forlængelse af engagementet i Amagerbanken, at selskabets mellemværende med Amagerbanken ville blive nedbragt via en refinansiering af K/S Vindinvest Cottbuser See, og at det indgik som et led i aftalen herom med K/S Vindinvest Cottbuser See, at der skulle ske ydes en yderligere indfrielsesrabat således at den samlede betaling fra K/S Vindinvest Cottbuser See til fuld og endelig afgørelse af mellemværenderne med selskabet og med Green Wind Invest A/S kunne indfris med i alt kr. 45 mio., hvoraf de 7,1 mio. skulle tilgå Green Wind Invest A/S til udligning af dette selskabs tilgodehavende på samme beløb.

Den 13. juli 2010 blev der herefter indgået en håndskrevet aftale på en talopstilling, hvorefter K/S Vindinvest Cottbuser See skulle indfri gælden til koncernen ved at indbetale kontant kr. 35 mio. samt overtage en skattebetaling i Tyskland på kr. 10 mio., svarende til en samlet indfrielsesværdi på kr. 45 mio.

Af den håndskrevne aftale om gældseftergivelse fremgik det endvidere i overensstemmelse med den tidligere nævnte handlingsplan, at indfrielsesbeløbet tillige omfattede Green Wind Invest A/S' tilgodehavende hos K/S Vindinvest Cottbuser See på kr. 7,1 mio. Dette beløb blev betalt til Green Wind Invest A/S i forbindelse med K/S Vindinvest Cottbuser See's betaling af det kontante indfrielsesbeløb på kr. 35 mio., som således blev fordelt med kr. 27,9 mio. til selskabet og kr. 7,1 mio. til Green Wind Invest A/S.

Det samlede beløb, som selskabet har gældseftergivet K/S Vindinvest Cottbuser See, kan således opgøres til ca. kr. 50 mio.

Af Deloitte's revisionsprotokollat til årsrapporten for 2009/2010 fremgår side 86 følgende bemærkning:

"Aftalen om gældseftergivelsen og overtagelsen af skatteforpligtelse er håndskrevet på en talopstilling over mellemværendet med K/S Cottbuser See. Vi skal kraftigt anbefale, at der inddrages advokatbistand ved udarbejdelse og formalisering af så væsentlige aftaler og ikke mindst set i lyset af, at det sker med nærtstående parter. Henrik Schimming ejer 26% af K/S Cottbuser See og har deltaget i de løbende forhandlinger om gældseftergivelse og formidling af møller til K/S

Cottbuser See."

Administrerende direktør John Hansen har oplyst, at der efter John Hansens opfattelse var risiko for, at Amagerbanken ville opsig selskabets engagement hvis ikke selskabet fandt en løsning med K/S Vindinvest Cottbuser See omhandlende en væsentlig kontant betaling til nedbringelse af Amagerbankens engagement, og at det var på denne baggrund, at bestyrelsen bemyndigende administrerende direktør John Hansen til at forhandle den bedst mulige aftale med investorerne i K/S Vindinvest Cottbuser See.

Administrerende direktør John Hansen har videre oplyst, at advokat Leif Erlandsen som advokat for investorerne i K/S Vindinvest Cottbuser See i slutningen af maj 2010 og begyndelsen af juni 2010 gjorde det klart, at investorerne ikke ville komme med flere penge end de kunne få bevilget som lån i Amagerbanken, at K/S Vindinvest Cottbuser See ville anlægge sag mod selskabet for tilbageholdelse af oplysninger bl.a. om gældsbevilkår, og at to af investorerne besiddende 47% af kommanditanparterne i K/S Vindinvest Cottbuser See var insolvente.

Administrerende direktør John Hansen har endvidere bl.a. anført: *"Med udsigten til en årelang retssag og risikoen for at Amagerbanken ville trække stikket, hvis ikke selskabet accepterede at modtage de til K/S'et tilbudte DKK 35 mio., samt endvidere at gælds brevet i den sidste ende måtte vise sig helt eller delvis uerholdeligt, traf bestyrelse, og den daglige ledelse i fællesskab den kommercielle beslutning, at selskabet skulle acceptere den for selskabet bedst opnåelige akkordordning. Denne blev præsenteret for og accepteret af bestyrelsen."*

Selskabets bestyrelse og administrerende direktør John Hansen har overfor rekonstruktørerne supplerende oplyst, at beslutningen om at yde den beskrevne indfrielsesrabat til K/S Vindinvest Cottbuser See blev truffet i enighed af hele bestyrelsen, og at beslutningen blev truffet på grundlag af kommercielle og forretningsmæssige årsager og efter længerevarende forhandlinger med såvel K/S Vindinvest Cottbuser See om indfrielse af mellemværendet som med Amagerbanken om vilkårene for en forlængelse af koncernens og dermed selskabets bankengagement. Selskabets bestyrelse og direktion har endvidere oplyst, at Henrik Schimming ikke deltog i forhandlingerne for hverken selskabet eller K/S Vindinvest Cottbuser See.

Selskabets ultimative koncernmoderselskab Green Wind Energy A/S var på daværende tidspunkt efter det oplyste ejet med 31,95 % af Henrik Schimming, som ligeledes ejede 26 % af K/S Vindinvest Cottbuser See.

Selskabets administrerende direktør, John Stig Hansen, var på daværende tidspunkt efter det oplyste ligeledes ejer af 31,95 % af Green Wind Energy A/S, og var endvidere bestyrelsesformand i K/S Vindinvest Cottbuser See indtil 31. maj 2010.

Det er på denne baggrund rekonstruktørernes vurdering, at selskabet og K/S Vindinvest Cottbuser See må anses som nærtstående i henhold til konkurslovens § 2, stk. 1, nr. 3. Rekonstruktørerne har derfor vurderet, om den foretagne meget betydelige gældseftergivelse evt. kan være en gavelignende disposition, som kan omstødes efter konkursloven.

Efter den modtagne dokumentation for forhandlinger med såvel K/S Vindinvest Cottbuser See om indfrielse som med Amagerbanken om forlængelse af koncernens bankengagement, samt bestyrelsens og direktionens forklaringer, er det på baggrund af de foreliggende oplysninger rekonstruktørernes vurdering, at gældseftergivelsen til K/S Vindinvest Cottbuser See formentlig ikke vil kunne omstødes i medfør af konkursloven.

Procedure for anlæggelse af omstødsessag eller salg af omstødseskrav i rekonstruktion

Enhver fordringshaver kan fremsætte forslag om anlæggelse af omstødsessag eller om salg af omstødseskrav. Forslag om anlæggelse af omstødsessag kan under rekonstruktion således hverken fremsættes af rekonstruktørerne eller af selskabet selv.

Enhver fordringshaver kan endvidere fremsætte forslag om salg af et muligt omstødseskrav.

Afstemningen om sagsanlæg, eller om salg af et krav på omstødelse, skal finde sted på et møde i skifteretten.

Hvis der både er fremsat forslag om sagsanlæg og forslag om salg af krav på omstødelse vedrørende den samme disposition, afgør skifteretten, hvilket af forslagene der først skal sættes til afstemning.

Vedtages det forslag, der først sættes til afstemning, bortfalder det andet forslag. I modsat fald kan det andet forslag sættes til afstemning og eventuelt vedtages.

En vedtagelse af et forslag om salg af krav på omstødelse forudsætter, at vilkårene for salget, herunder navnlig den pris, som køberen skal betale, ligger fast.

Et forslag om sagsanlæg eller salg af krav på omstødelse er vedtaget, hvis mindst én kreditor stemmer for og der ikke er et flertal af de kreditorer, der er repræsenteret på mødet og deltager i afstemningen, som stemmer imod. Der stemmes efter fordringernes beløb, jf. i øvrigt nærmere konkurslovens § 13 d.

Vedtages sagsanlæg, hæfter de fordringshavere, der stemte for sagsanlægget, solidarisk for omkostningerne ved sagen. I det indbyrdes forhold hæfter fordringshaverne i forhold til størrelsen af deres fordring mod skyldneren. Af hensyn til kreditorernes hæftelse for omkostningerne ved en omstødsessag, skal skifteretten i tilfælde, hvor sagsanlæg vedtages, tilføje retsbogen oplysning om navne og adresser på de kreditorer, som stemte for sagsanlægget, sammen med oplysning om størrelsen af deres fordringer mod skyldneren.

Omstødsessag skal anlægges senest 4 uger efter rekonstruktionsbehandlingsens ophør. Hvis en anlagt omstødsessag resulterer i betaling af et beløb, skal beløbet indbetales til skifteretten som efter fradrag af rimelige omkostninger til sagens førelse fordeler det resterende beløb til fordringshavere efter samme fordeling som ved rekonstruktionen. Et eventuelt salgsprodukt i forbindelse med salg af et omstødseskrav fordeles som udgangspunkt på tilsvarende vis.

Såfremt et akkordrekonstruktionsforslag ikke vedtages, eller selskabets aktiver sælges som led i rekonstruktionen, således at selskabet efterfølgende går konkurs, kan eventuelle omstødsessager på sædvanlig vis anlægges af konkursboet.

Ansvarspådragende forhold

Obligationsejernes sikkerhedsdepot

Af obligationsprospektets afsnit 7, side 23, om obligationsvilkårene, fremgår følgende bestemmelse om etableringen af et sikkerhedsdepot for obligationsejerne:

"...Dog oprettes der et kontant sikkerhedsdepot (eller anden sikkerhed) på DKK 6 mio., hvilket pantsættes til fordel for obligationsejerne."

Af prospektets afsnit 17, side 45, om økonomiske prognoser for selskabet, fremgår endvidere følgende om etableringen af det omtalte sikkerhedsdepot:

"I henhold til obligationsvilkårene, jf. afsnit 7 "Obligationstvilkår" etableres der i forbindelse med obligationsudstedelsen et sikkerhedsdepot (eller anden sikkerhed) på DKK 6 mio., der i sin helhed lånefinansieres eller garanteres af Amagerbanken. Sikkerhedsdepotet og finansieringen heraf afvikles i sin helhed i forbindelse med indfrielsen af obligationslånet. Såvel indestående som finansieringen heraf forrentes med 1,5 % p.a."

Rekonstruktørerne har undersøgt, hvorvidt sikkerhedsdepotet har været etableret i henhold til bestemmelserne herom i prospektet, og hvad sikkerhedsdepotet i givet fald indeholder.

Undersøgelserne har vist, at der indtil september 2010 ikke var etableret et sikkerhedsdepot som beskrevet i prospektet. Den 30. september 2010 blev selskabets eksisterende opbevaringsdepot i Amagerbanken, som indeholdt nominelt kr. 9 mio. af selskabets egne obligationer, samt nominelt kr. 1.496.040 (149.604 stk.) aktier i Green Wind Energy A/S, ændret fra et almindeligt opbevaringsdepot til et opbevaringsdepot med dispositionsbegrænsning. Opbevaringsdepotet blev ændret på baggrund af selskabets anmodning herom ved brev af 17. september 2010 til Amagerbanken.

Når der i prospektet står, at obligationsejerne skal sikres med et kontant sikkerhedsdepot eller anden sikkerhed, må hensigten efter rekonstruktørernes opfattelse oprindeligt have været den, at sikkerheden, såfremt den bestod af anden sikkerhed end kontanter, sikkerhedsmæssigt skulle modsvare en kontant sikkerhed, som f.eks. danske statsobligationer, bankgaranti eller lignende.

Da selskabet er både kreditor og debitor i forhold til egne obligationer, repræsenterer obligationerne uden for tilfælde af rekonstruktion, konkurs eller anden insolvensbehandling alene en værdi, såfremt obligationerne kan sælges til tredjemand og dermed konverteres til en kontantværdi i form af det fra tredjemand opnåede låneprovenu. Værdien af egne obligationer i tilfælde af selskabets økonomiske vanskeligheder, der typisk vil udmønte sig i en misligholdelse af obligationslånet, vil i sagens natur være begrænset.

Selskabets pantsætning af sin egen obligationsbeholdning til fordel for obligationsejerne svarer således efter rekonstruktørernes opfattelse reelt til, at selskabet har givet obligationsejerne

som kreditorgruppe en anmeldelsesret svarende til yderligere kr. 9 mio. obligationer til fordeling forholdsmæssigt blandt obligationsejerne.

Formålet med sikkerheden har været at sikre obligationsejernes lån i tilfælde af selskabets økonomiske vanskeligheder, herunder rekonstruktion eller konkurs. Det er rekonstruktørernes opfattelse, at værdien af sikkerheden til obligationsejerne alene udgør dividenden til simple § 97-krav baseret på en obligationsbeholdning på nominelt kr. 9 mio.

Sikkerhedsstillelse i form af gældsbeviser på selskabet selv udgør efter rekonstruktørernes opfattelse således ikke en sikkerhed, som modsvarer kontant sikkerhed, bankgaranti eller lignende, hvorfor prospektets bestemmelser om etablering af et sikkerhedsdepot efter rekonstruktørernes opfattelse ikke er opfyldt ved etableringen af sikkerhedsdepotet i september 2010.

I det omfang dividendeværdien af obligationsdepotet er mindre end kr. 6 mio., er det rekonstruktørernes opfattelse, at obligationsejerne lider et tab i forhold til, hvis der var etableret et sikkerhedsdepot som beskrevet i prospektet.

I henhold til prospektet er det selskabet, som skal etablere sikkerhedsdepotet. Obligationsejerne vil således efter rekonstruktørernes vurdering være berettigede til at rette et krav direkte mod selskabet for det tab, som obligationsejerne måtte lide som følge af etablering af et sikkerhedsdepot indeholdende egne obligationer. Obligationsejernes repræsentant har på vegne af samtlige obligationsejere anmeldt et krav i selskabet på kr. 6 mio.

I det omfang der ikke er dækning for kravet i det etablerede sikkerhedsdepot, og kravet anerkendes af selskabet, indgår restkravet som simpel fordring i selskabet og tager dividende på lige fod med selskabets øvrige kreditorer. Såfremt kravet ikke anerkendes af selskabet, sker der reservation af dividenden af kravet, indtil kravet er fastslået ved dom eller forlig.

Rekonstruktørerne har vurderet om et evt. tab, som konstateres af obligationsejerne som følge af måden, hvorpå sikkerhedsdepotet er etableret, kan kræves erstattet af selskabets ledelse, revisorer eller af Amagerbanken.

Det er rekonstruktørernes opfattelse, at selskabets til enhver tid værende ledelsesmedlemmer i perioden fra obligationernes udstedelse i 2005 og til rekonstruktionens indledning i maj 2011 løbende har haft en pligt til at sikre, at der var etableret et sikkerhedsdepot som opfylder kravene i prospektet, og at tilsidesættelse af denne pligt kan være ansvarspådragende for selskabets skiftende ledelsesmedlemmer i perioden. Det er endvidere rekonstruktørernes opfattelse, at der særligt for obligationsejernes repræsentant i bestyrelsen bør anlægges en særlig streng ansvarsnorm i relation til varetagelse af obligationsejernes forhold.

Det vil således efter rekonstruktørernes opfattelse som udgangspunkt være muligt for obligationsejerne at rejse erstatningskrav mod selskabets respektive ledelsesmedlemmer i perioden, og herunder i særlig grad mod obligationsejernes repræsentant i bestyrelsen, for eventuelle

tab, som obligationsejerne måtte lide som følge af den måde, sikkerhedsdepotet er blevet etableret på.

Et muligt tab kan efter rekonstruktørernes opfattelse alene kræves erstattet af selskabets revisorer i det omfang, det kan dokumenteres, at selskabets obligationer er erhvervet i tillid til de fejlagtige oplysninger i selskabets årsrapporter for 2005 og 2006 om eksistensen af et likvidt sikkerhedsdepot på kr. 6 mio.

Det kan overvejes, om det forhold, at selskabets årsrapporter fra år 2007 og herefter ikke indeholder oplysninger om eksistensen af et sikkerhedsdepot, har betydning i relation til muligheden for at rejse krav på baggrund af obligationer, som først er erhvervet efter offentliggørelse af selskabets årsrapport for 2007. Det er dog rekonstruktørernes opfattelse, at dette forhold ikke i sig selv vil kunne afskære obligationsejere fra at støtte ret på prospektets beskrivelse af sikkerhedsdepotet og den i prospektet indeholdte pligt for selskabet til etablering heraf.

I relation til Amagerbanken af 2011 A/S udløb fristen for anmeldelse af et evt. krav den 8. maj 2011 og således forud for selskabets indledning af rekonstruktionsbehandling. Det kan dog ikke afvises, at det evt. fortsat vil være muligt at anmelde krav i Amagerbanken, Aktieselskab under konkurs ved henvendelse til kurator.

Gældseftergivelse til K/S Vindinvest Cottbuser See

Der henvises til afsnittet ovenfor vedr. omstødelse for nærmere gennemgang af forholdet omkring gældseftergivelsen på ca. kr. 50 mio. til K/S Vindinvest Cottbuser See. Det er som anført rekonstruktørernes vurdering, at det på baggrund af det foreliggende dokumentationsmateriale og oplysninger fra selskabets bestyrelse og direktion ikke anses for muligt at omstøde gældseftergivelsen efter konkurslovens regler.

Rekonstruktørerne har herefter vurderet, hvorvidt selskabets ledelse må antages at have handlet ansvarspådragende i forbindelse med salget af K/S Vindinvest Cottbuser See på kredit og den efterfølgende gældseftergivelse.

Salg af K/S Vindinvest Cottbuser See på kredit

Det er rekonstruktørernes opfattelse, at ledelsen inden gennemførelsen af salget af vindmølleparken til K/S Vindinvest Cottbuser See burde have sikret sig, at finansieringen af købesummen var på plads, således at salget af vindmølleparken ikke de facto blev konverteret fra et forudsat kontantsalg til et usikret salg på kredit, som åbnede op for, at køberen af vindmølleparken efterfølgende fik mulighed for at forhandle en betydelig reduktion i købesummen. Selskabets bestyrelse har oplyst, at salg af vindmøller på kredit efter det for bestyrelsen oplyste ikke var en usædvanlig finansieringsform.

Rekonstruktørerne er ikke bekendt med, i hvilket omfang det i 2007 må antages at have været sædvanligt at sælge vindmølleparker til så betydelige værdier på kredit med plan om efterfølgende refinansiering og indfrielse af købesummen, uden at sikre sig, at de til refinansieringen nødvendige finansieringstilsagn på forhånd var indhentet eller mulige at opnå.

Uanset om det må antages at have været sædvanlig praksis, er det rekonstruktørernes vurdering, at det ikke er en hensigtsmæssig måde at handle så betydelige aktiver på, og at selskabet således i forbindelse med salget burde have sikret sig, at køberen af K/S Vindinvest Cottbuser See rent faktisk også var i stand til at finansiere og betale købesummen som forudsat.

Det forhold, at direktør John Hansen var direktør i såvel selskabet som i K/S Vindinvest Cottbuser See, og at Henrik Schimming ligeledes var betydelig medejer i begge selskaber, kan efter rekonstruktørernes opfattelse muligvis have været et medvirkende forhold til, at der ikke er blevet foretaget en efter rekonstruktørernes opfattelse påkrævet forudgående sikring af køberens mulighed for at finansiere og betale den aftalte købesum for vindmøllerne.

Det er på denne baggrund rekonstruktørernes opfattelse, at selskabets bestyrelse og direktion kan have handlet ansvarspådragende som følge af salget af K/S Vindinvest Cottbuser See uden at sikre købesummens samtidige betaling.

Selskabets bestyrelse og direktion har anført, at selskabet samlet set ikke har lidt et tab ved transaktionen, idet selskabet selv efter gældseftergivelsen har konstateret en mindre avance på selskabets ejerskab af vindmølleparken. En sådan betragtning forudsætter imidlertid efter rekonstruktørerne opfattelse, at vindmølleparkens faktiske handelsværdi på salgstidspunktet ikke oversteg den regulerede salgspris efter gældseftergivelsen.

Det må dog efter rekonstruktørernes opfattelse formodningsvis lægges til grund, at vindmølleparkens handelsværdi på det pågældende tidspunkt svarer til den pris, som vindmølleparken rent faktisk blev solgt til i forbindelse med salget af K/S Vindinvest Cottbuser See til en række private investorer. Selskabets direktør har heroverfor oplyst, at vindmølleparken efter hans opfattelse blev solgt "for godt", og at værdien heraf reelt var langt mindre end den opnåede salgspris. Rekonstruktørerne er imidlertid ikke i besiddelse af dokumentation, som kan danne grundlag for at konkludere, at den reelle handelsværdi af vindmølleparken på salgstidspunktet var lavere end den aftalte salgspris for K/S Vindinvest Cottbuser See. På denne baggrund er det rekonstruktørernes opfattelse, at selskabet må antages at have lidt et tab som følge af, at handlen ikke blev gennemført som et kontantsalg og hele købesummen betalt til selskabet.

Gældseftergivelsen

Baseret på den modtagne dokumentation og de afgivne forklaringer fra bestyrelsen og direktionen, er det ikke rekonstruktørernes opfattelse, at selskabets ledelsesmedlemmer ved gældseftergivelsen har haft til hensigt at tilgodese K/S Vindinvest Cottbuser See eller andre på selskabets bekostning. Dette medfører dog ikke i sig selv, at gældseftergivelsen ikke kan være ansvarspådragende for ledelsen.

Gældseftergivelsen kan således være ansvarspådragende for de enkelte ledelsesmedlemmer i det omfang hele eller dele af gældseftergivelsen ikke kan anses som værende rimeligt forretningsmæssigt begrundet i selskabets forhold. Et evt. ansvar for ledelsen forudsætter i givet fald, at ledelsen efter gældende ansvars- og handlenormer burde have ageret anderledes,

samt at ledelsens beslutning om at eftergive gælden til K/S Vindinvest Cottbuser See rent faktisk har medført, at selskabet har lidt et tab.

Det er rekonstruktørernes vurdering, at betingelserne for at ifalde ledelsesansvar kan være til stede, såfremt gældseftergivelsen ikke måtte blive anset for at have været helt eller delvist forretningsmæssigt begrundet i selskabets forhold.

Der henvises herved til den i afsnittet om omstødelse beskrevne dokumentation for forhandlinger med K/S Vindinvest Cottbuser See og Amagerbanken om forlængelse af koncernens og selskabet bankengagement, hvori nedbringelse af selskabets gæld via delvis indfrielse af medlemværendet med K/S Vindinvest Cottbuser See indgik som et element, samt til bestyrelsens oplysning om, at gældseftergivelsen blev besluttet af en enig bestyrelse på baggrund af kommercielle og forretningsmæssige overvejelser af de angivne årsager.

Det er på denne baggrund rekonstruktørernes vurdering, at gældseftergivelsen er begrundet i forretningsmæssige og kommercielle overvejelser, og at ledelsen således isoleret set ikke antages at have handlet ansvarspådragende i forbindelse med beslutningen om gældseftergivelse til K/S Vindinvest Cottbuser See.

Som beskrevet i afsnittet om omstødelse ovenfor blev det aftalte indfrielsesbeløb fra K/S Vindinvest Cottbuser See på i alt kr. 45 mio. imidlertid fordelt med kr. 37,9 mio. til indfrielse af selskabets udestående på ca. kr. 88,14 mio. (43 % af udeståendet) og med kr. 7,1 mio. til Green Wind Invest A/S til indfrielse af dette selskabs udestående på ca. kr. 7,1 mio. (100 % af udeståendet).

Var indfrielsesbeløbet fra K/S Vindinvest Cottbuser See blevet fordelt ligeligt mellem selskabet og Green Wind Invest A/S i forhold til deres respektive tilgodehavender, ville hvert af selskaberne have modtaget ca. 47,25 % af deres udeståender. Selskabet ville således skulle have modtaget ca. kr. 41,64 mio. mens Green Wind Invest A/S kun skulle have modtaget ca. kr. 3,35 mio. Fordelingen af indfrielsesbeløbet mellem selskabet og Green Wind Invest A/S er fastsat i den talopstilling, som indfrielsesaftalen er indgået på baggrund af, og er også at finde i de tidligere nævnte handlingsplaner udarbejdet i forbindelse med drøftelserne med Amagerbanken om forlængelse af koncernens bankengagement. Det må således lægges til grund, at den skæve fordeling af indfrielsesbeløbet fra K/S Vindinvest Cottbuser See er foretaget bevidst af lederne i selskabet og i Green Wind Invest A/S.

Det fremgår imidlertid ikke af dokumentationsmaterialet, hvorfor Green Wind Invest A/S skulle modtage 100 % af sit tilgodehavende, mens selskabet alene skulle modtage residualbeløbet og således endte med en ringere dækning af sit tilgodehavende end Green Wind Invest A/S opnåede på baggrund af den samme forhandling om indfrielse med K/S Vindinvest Cottbuser See, hvor der fra selskabets og Green Wind Invest A/S' side af John Hansen, som repræsenterende begge parter, blev forhandlet en samlet løsning med K/S Vindinvest Cottbuser See.

Udover, at der ikke foreligger dokumentation for en rimelig forretningsmæssig begrundelse for den skæve fordeling af indfrielsesbeløbet, strider den foretagne skævdeling mod almindelige insolvensretlige principper om forholdsmæssig lighed af akkordbeløb blandt de i akkorden deltagende kreditorer.

I mangel af dokumentation for en rimelig forretningsmæssig begrundelse for, hvorfor selskabet skulle stilles ringere end Green Wind Invest A/S i forbindelse med fordelingen af indfrielsesbeløbet fra K/S Vindinvest Cottbuser See, er det rekonstruktørernes opfattelse, at selskabets tab udgør ca. kr. 3,74 mio. opgjort som forskellen på de modtagne kr. 37,9 mio. og kr. 41,64 mio., som selskabet burde have modtaget hvis indfrielsesbeløbet på sædvanlig vis var blevet fordelt ligeligt i forhold til selskabernes tilgodehavender. Det er endvidere rekonstruktørernes opfattelse, at ledelsen i selskabet kan have handlet ansvarspådragende ved - uden at der foreligger en rimelig forretningsmæssig begrundelse herfor - at acceptere en skævdeling af indfrielsesbeløbet til fordel for Green Wind Invest A/S.

K/S Vindinvest 23

I forbindelse med opdelingen af det tyske datterselskab Windpark Hurrel Plietenberg (WHP) i en række kommanditselskaber, som hver skulle eje en enkelt vindmølle, og som skulle frasælges enkeltvis til investorer, blev kommanditselskabet K/S Vindinvest 23 etableret og samtlige kommanditanparter af WHP solgt til Kristian Bendz Juul. Til sikkerhed for lån ydet til GW Energi A/S havde Amagerbanken ejendoms pant i henhold til tysk ret i vindmøllen ejet af K/S Vindinvest 23, men WHP etablerede ikke i forbindelse med salget af kommanditanparterne i K/S Vindinvest 23 til Kristian Bendz Juul nogen sikkerhedsret i vindmøllen eller anden sikkerhed for K/S Vindinvest 23's betaling af WHP's tilgodehavende. Inden K/S Vindinvest 23's havde fået refinansieret vindmøllen og indfriet WHP's tilgodehavende gik både komplementarselskabet i K/S Vindinvest 23 og kommanditisten Kristian Bendz Juul imidlertid begge konkurs, og advokat Boris Frederiksen blev udpeget som kurator i begge selskaber. Inden da var K/S Vindinvest 23 imidlertid slettet af selskabsregisteret som følge af manglende indlevering af årsrapporter.

Green Wind Invest A/S indgik herefter den 2. november 2010 aftale med Kristian Bendz Juul under konkurs om erhvervelse af samtlige kommanditanparter i det afregistrerede K/S Vindinvest 23 for kr. 153.000, herunder samtlige aktiver og passiver i form af vindmøllen og gælden til WHP, idet Green Wind Invest A/S samtidig forpligtede sig til at indsætte en ny komplementar, genregistrere kommanditselskabet samt sælge dette og afregne et evt. overskud til Kristian Bendz Juul under konkurs. Green Wind Invest A/S gjorde imidlertid ingen af disse ting forinden Green Wind Invest A/S trådte i rekonstruktion den 24. maj 2011.

WHP har anmeldt et tilgodehavende på anslået kr. 15,5 mio. i Green Wind Invest A/S under rekonstruktion med fortrinsret som separatist til fyldestgørelse i det vindmølleaktiv, som enten fortsat tilhører eller tidligere tilhørte K/S Vindinvest 23, og som Green Wind Invest A/S erhvervede fra Kristian Bendz Juul under konkurs ved overdragelsesaftale af 2. november 2010.

Da advokat John Sommer Schmidt er rekonstruktør i såvel GW Energi A/S som Green Wind Invest A/S, har sidstnævnte anmodet skifteretten om at udpege en ad hoc rekonstruktør med

henblik på at vurdere, hvorvidt WHP har ret til fyldestgørelse i vindmøllen som separatist, eller om WHP's krav skal betragtes som et almindeligt simpelt krav i Green Wind Invest A/S, i hvilket tilfælde der alene kan forventes en mindre dividendeværdi af tilgodehavendet.

For det tilfælde, at det måtte vise sig, at K/S Vindinvest 23 ikke genetableres, at WHP i konsekvens heraf alene har krav som almindelig simpel kreditor i Green Wind Invest A/S og ikke har fortrinsret til fyldestgørelse i vindmøllen, skal det vurderes, om ledelserne i WHP og GW Energi A/S evt. kan holdes erstatningsansvarlige for det tab, som WHP, og derved GW Energi A/S, lider, som følge af hændelsesforløbet omkring K/S Vindinvest 23.

Det er i den forbindelse rekonstruktørernes vurdering, at ledelsen i WHP burde have sikret sig, at Kristian Bendz Juul som køber af K/S Vindinvest 23 kunne og ville refinansiere vindmøllen og derved indfri WHP's tilgodehavende inden kommanditanparterne blev overdraget. Såfremt WHP ønskede at indgå en sælgerfinansieret handel (salg på kredit), burde WHP's tilgodehavende endvidere have været sikret i form af et ejendoms pant i henhold til tysk ret i den K/S Vindinvest 23 tilhørende vindmølle eller lignende, hvilket heller ikke skete.

Da Kristian Bendz Juul gik konkurs stod WHP således i den situation, at selskabet havde et usikret tilgodehavende i et afregistrerede K/S Vindinvest 23, idet Amagerbanken dog havde pant i vindmøllen til sikkerhed for et lån ydet til GW Energi A/S. I en situation, hvor Amagerbankens tilgodehavende i GW Energi A/S enten er indfriet, eller Amagerbanken ikke måtte ønske at træde til pantet i den af K/S Vindinvest 23 ejede vindmølle, indebærer modellen imidlertid, at hverken WHP eller GW Energi A/S har nogen sikkerhed for det tilgodehavende på nu anslået kr. 15,5 mio., som WHP oprindeligt havde i K/S Vindinvest 23.

Da der viste sig en mulighed for, at købe de afregistrerede kommanditanparter i K/S Vindinvest 23 af Kristian Bendz Juul under konkurs for kr. 153.000, og derved få tilbageført vindmølleaktivitet til GW Energi A/S-koncernen, hvilket i realiteten ville svare til udøvelse af ejendomsforbehold eller tilbagetagelse af vindmøllesekskabet som følge af erhververens misligholdelse, blev det imidlertid besluttet, at de afregistrerede kommanditanparter i K/S Vindinvest 23 skulle tilbagekøbes af Green Wind Invest A/S i stedet for af enten WHP eller GW Energi A/S.

Der synes ikke at være nogen rimelig begrundelse for, hvorfor ledelserne i WHP og GW Energi A/S ikke sikrede, at WHP i forbindelse med kreditsalget opnåede sikkerhed i vindmøllen for indfrielse af mellemværendet, og endvidere at K/S Vindinvest 23 blev tilbagesolgt til enten WHP eller GW Energi A/S i stedet for til Green Wind Invest A/S.

Det er ikke rekonstruktørernes opfattelse, at ledelserne i WHP og GW Energi A/S ved deres handlemåder har haft til hensigt at tilgodese Green Wind Energy A/S på bekostning af WHP og GW Energi A/S. Det er dog rekonstruktørernes opfattelse, at der såvel i forbindelse med selve salget af K/S Vindinvest 23 uden sikring af WHP's tilgodehavende som i forbindelse med tilbagekøbet til Green Wind Invest A/S i stedet for til WHP eller GW Energi A/S er handlet på en så uforsvarlig og uhensigtsmæssig måde, at der kan være grundlag for at holde ledelserne i såvel WHP og GW Energi A/S erstatningsansvarlige for det tab, som WHP evt. måtte lide hvis ikke

WHP får medhold i, at WHP's anmeldte krav i Green Wind Invest A/S har fortrinsret til fyldestgørelse i den K/S Vindinvest 23 tilhørende vindmølle. Et evt. erstatningskrav mod ledelsen i WHP skal i givet fald vurderes og afgøres efter tysk ret, som ikke er undersøgt nærmere i forbindelse med denne redegørelses udarbejdelse.

Vindparkerne Brauel og Emskirchen

Ved overdragelsesaftaler dateret den 30. juni 2010 erhvervede selskabet anparterne i Windpark Brauel II GmbH & Co BR II KG ("Brauel") samt anparterne i WSB Windpark Emskirchen GmbH & Co. ("Emskirchen"). Begge vindparker blev erhvervet fra søsterselskabet Green Wind Invest A/S.

Af overdragelsesaftalen vedr. Brauel fremgår det, at købesummen udgør kr. 19.980.849, og at købesummen er fastsat på baggrund af værdien af vindmølleparken fastsat til DKK 67.155.345 fratrukket selskabets gældsforpligtelser til tyske banker på i alt kr. 48.761.716, og tillagt værdien af øvrige nettoaktiver på kr. 741.965 og koncerntilgodehavende på kr. 845.255. Af balancen for Brauel fremgår imidlertid, at Brauel udover gælden til de tyske banker også skyldte sælgeren, Green Wind Energy A/S, et beløb på EUR 2.644.522 svarende til ca. DKK 19,7 mio., som Brauel havde lånt af Green Wind Invest A/S til finansiering af vindmølleparken. Medtages gælden til Green Wind Energy A/S i overtagelsesbalancen udgjorde Brauels egenkapital således ca. 0 (nul), og den fastsatte købesum i overdragelsesaftalen oversteg således Brauels egenkapital med ca. kr. 20 mio.

CFO i GW Energi A/S Michael Jahn, som også var bestyrelsesmedlem i Green Wind Invest A/S på tidspunktet for overdragelsesaftalens indgåelse, har forklaret, at der efter hans klare opfattelse er tale om en fejl i overdragelsesaftalen, og at købesummen for Brauel rettelig burde have været ca. "nul" svarende til Brauels reelle egenkapital på overdragelsestidspunktet.

Michael Jahn har endvidere forklaret, at Green Wind Invest A/S i fortsættelse af overdragelsen af Brauel til GW Energi A/S overdrog Green Wind Invest A/S' tilgodehavendet på ca. kr. 20 mio. hos Brauel til GW Energi A/S, og at GW Energi A/S modsat overtog og indfriede ca. kr. 20 mio. af Green Wind Invest A/S' gæld til Amagerbanken.

Green Wind Invest A/S' bogførte tilgodehavende hos GW Energi A/S på købesummen på kr. 20 mio., som øjensynligt beror på en fejl i overdragelsesaftalen, blev efter det oplyste overført til Green Wind Energy A/S ved den generelle mellemregningsudligning i koncernen pr. 30. september 2010.

Såfremt GW Energi A/S får medhold i dette synspunkt, er det rekonstruktørernes opfattelse, at GW Energi A/S' mellemregning med Green Wind Energy A/S skal korrigeres således, at GW Energi A/S har et tilgodehavende på ca. kr. 10,2 mio. DKK i Green Wind Energy A/S, mens hverken GW Energi A/S eller Brauel har nogen mellemregninger med Green Wind Invest A/S.

Måtte selskabet ikke få medhold i synspunktet om, at den anførte købesum på ca. kr. 20 mio. i overdragelsesaftalen vedr. Brauel (med en egenkapital på kr. "nul") beror på en fejl, således at selskabet anses for at være bundet af den i overdragelsesaftalen angivne købesum, er det rekonstruktørernes opfattelse, at selskabets ledelse, som har indgået overdragelsesaftalen, kan

være erstatningsansvarlige for det tab, som selskabet måtte lide som følge af den forkerte fastsættelse af købesummen i overdragelsesaftalen.

Der er et parallelt forløb i forbindelse med selskabets erhvervelse af Emskirchen, hvor det beløb, som selskabet ved en fejl har betalt for meget for anparterne i Emskirchen grundet en koncernintern mellemregning mellem Emskirchen og Green Wind Invest A/S, efter det oplyste udgør ca. kr. 233.000, hvilken mellemregning dog efter det oplyste fra Michael Jahn ligeledes er blevet overført til Green Wind Energy A/S i forbindelse med den generelle mellemregningsudligning i koncernen pr. 30. september 2010.

Ledelsens generelle ansvar overfor obligationsejerne

Prospektet indeholder i afsnit 5, 7 og 10 en række bestemmelser, som selskabet i forhold til obligationsejerne skal overholde. Rekonstruktørerne og tillidsmanden har på baggrund af det modtagne dokumentationsmateriale vurderet, om selskabet har levet op til de i prospektet indeholdte bestemmelser.

Ved udgangen af 2006 ejede selskabet 3 vindmølleparker med en samlet kapacitet på i alt 63 MW. Ved udgangen af december 2007 solgte selskabet to (Cottbuser See og Hurrel/Plietenberg) ud af selskabets tre vindmølleparker svarende til frasalg af 37,5 MW kapacitet ud af den samlede kapacitet på 63 MW før frasalget. Tilbage var alene Windpark Prignitz med i alt 25,5 MW kapacitet. I januar 2008 erhvervede selskabet herefter Windpark Atzendorf og K/S Losheim med en samlet kapacitet på i alt 11,5 KW. Windpark Atzendorf blev imidlertid frasolgt igen i december 2008, hvorfor den samlede kapacitet ved udgangen af 2008 udgjorde 33 MW. I 2009 foretog selskabet ingen investeringer i vindmølleparker. Først medio 2010 erhvervede selskabet Windpark Brauel II og Windpark Emskirchen med en samlet kapacitet på 12 MW, hvilket bragte selskabets samlede kapacitet op på 45 KW ved udgangen af 2010, og altså således 18 KW lavere end ved udgangen af 2006.

Det er på baggrund af en gennemgang af den til rekonstruktørerne udleverede dokumentation vedr. de enkelte køb og salg af vindmølleparker, rekonstruktørernes og den regnskabskyndige tillidsmands vurdering, at flere af kravene i prospektet løbende ikke er blevet overholdt. Dette gælder bl.a. kravene til købsprocedure og gennemførelse af due diligence i forbindelse med erhvervelse af parker, herunder bl.a. ved indhentelse af vindrapporter udarbejdet af anerkendte og uvildige vindkonsulenter, minimumskrav til afkast på nyindkøbte vindmølleparker på 10 % p.a. efter skat, krav om geninvestering af salgsprovenu med henblik på at sikre cash-flow til at servicere obligationsrenter, samt forbud mod at foretage dispositioner som i væsentlig grad forringer obligationsejernes kreditmæssige position på tidspunktet for dispositionens iværksættelse.

Selskabet har løbende afholdt betydelige omkostninger til Green Wind Invest A/S og Green Wind Management A/S, f.eks. har selskabet betalt udbyderhonorar på ca. kr. 2,8 mio. til Green Wind Invest A/S i forbindelse med købet af den irske vindmøllepark Gortahile i 2008, samt honorar til Green Wind Management A/S på ca. kr. 0,5 mio. i forbindelse med arbejdet med at finansiere og tilbagesælge den samme vindmøllepark i 2008 og 2009. Forløbet omkring selskabets køb og salg

af den irske park Gortahile bør undersøges nærmere, herunder om de af selskabet afholdte omkostninger til nærtstående koncernselskaber står mål med det arbejde, som er udført af de pågældende selskaber, når særligt henses til, at købet af den irske vindmøllepark ikke blev gennemført.

Salget af de to vindmølleparker i 2007, som samlet repræsenterede 37,5 MW, uden at selskabet modtog salgssummerne for de solgte vindmølleparker, og hvorved selskabets mulighed for at generere løbende cash-flow blev væsentligt reduceret, vurderes – sammen med manglende energiindhold i vinden og manglende sikring af købesummernes betaling i forbindelse med frasalg af vindmølleparker – at være en betydelig medvirkende årsag til selskabets situation.

Selskabets procedurer for køb og salg af vindmølleparker, hvor kontantsalg af vindmøller utilsigtet de facto er blevet ændret til sælgerfinansierede kreditsalg uden sikkerhed, og uden på forhånd at sikre, at køberne rent faktisk kunne refinansiere de erhvervede vindmøller eller på anden vis indfri mellemværenderne, har efter rekonstruktørernes vurdering været uforsvarlige og har udsat selskabet for en efter rekonstruktørernes vurdering unødvendig tabsrisiko, hvilket ses aktualiseret ved, at selskabet efterfølgende har måttet acceptere store indfrielsesrabatter i forbindelse med indfrielse af gældsbrevene. Det er efter rekonstruktørernes opfattelse ledelsens ansvar at sikre, at selskabets procedurer for køb og salg af vindmøller er hensigtsmæssige, ligesom ledelsen skal påse, at procedurerne også følges i praksis.

Af revisionsprotokollat for 2009/2010, side 86, fremgår følgende i pkt. 1.4.7 om overholdelse af restriktionerne i obligationsprospektet.

”Selskabet har på foranledning af en henvendelse fra en obligationsejer foretaget en gennemgang af prospektet for at sikre, at prospektets vilkår overholdes ved alle køb og salg. Det har i denne forbindelse vist sig nødvendigt at indhente fortolkningsbidrag til fastlæggelse af visse uklarheder i prospektets formuleringer eller manglende klarhed af definitioner.

Denne gennemgang har resulteret i, at der fremadrettet arbejdes med en tjekliste for at sikre overholdelse af obligationsvilkårene og bestyrelsen har sammen med obligationsejernes repræsentant på baggrund af de indhentede fortolkningsbidrag fastlagt retningslinjer til fortolkning af prospektets definitioner.

På denne baggrund har bestyrelsen og obligationsejernes repræsentant konkluderet, at obligationsprospektets vilkår i alle forhold er efterlevet.”

Rekonstruktørerne har ikke modtaget den omtalte samlede gennemgang af prospektkravene for alle selskabets køb og salg af vindmøller. Som anført er det rekonstruktørernes opfattelse, at prospektkravene i mange tilfælde ikke er overholdt.

Det må konstateres, at selskabets bestyrelse, der indtrådte i april 2007, øjensynligt ikke før i 2010 udarbejdede en procedure til sikring af overholdelse af kravene i prospektet. Det fremgår endvidere af dokumentationen, at bestyrelsen i fire konkrete tilfælde (salgene af Cottbuser See

og Hurrel/Plietenberg samt købet af K/S Losheim og K/S Atzendorf) ikke har foretaget en formel behandling eller godkendelsesprocedure forinden gennemførelse af køb eller salg af de respektive vindmølleparker.

Særligt henset til den nærliggende risiko for interessekonflikter grundet personsammenfaldet i de forskellige involverede selskaber (Henrik Schimming og John Hansen), har bestyrelsen efter rekonstruktørernes opfattelse haft en særlig anledning til at påse, at der er etableret og også i praksis overholdes procedurer med henblik på at sikre, at dispositioner træffes på det korrekte grundlag.

Af revisionsprotokollatet for 2009/2010, side 86, anfører Deloitte følgende:

"Vi skal anbefale, at selskabet fremover efterlever de forretningsgange, der er vedtaget af bestyrelsen, om at alle transaktioner med Henrik Schimming på forhånd godkendes af bestyrelsesformanden, samt at modtagne fakturaer løbende registreres i bogføringen."

Det er rekonstruktørernes vurdering, at selskabets ledelse samlet set ved deres handlinger, undladelser eller manglende kontrol mv. i perioden fra ultimo 2006 til ultimo 2010, kan have et medvirkende ansvar for selskabets insolvens og illikviditet, som har resulteret i rekonstruktionen.

Det er endvidere rekonstruktørernes vurdering, at obligationsejerne som særlig kreditorgruppe, overfor hvem selskabet i prospektet aftalemæssigt har påtaget sig en række klare restriktioner og handlebegrænsninger, på et kontraktuelt grundlag har en udvidet mulighed for at holde ledelsen ansvarlig for eventuelle brud på de aftalte begrænsninger i obligationsprospektet.

I relation til obligationsejerne som kreditorgruppe med en række særligt definerede rettigheder og hensyn, vurderes der således at være mulighed for at rejse erstatningskrav mod selskabets ledelse for det tab, som obligationsejerne måtte lide som følge af ledelsens forvaltning af selskabet i strid med obligationsprospektet.

Det skal dog hertil bemærkes, at revisionsprotokollatet til årsrapporten for 2009/2010 på side 87 anfører, at bestyrelsen og obligationsejernes repræsentant efter en gennemgang af alle selskabets køb og salg har konkluderet, at obligationsprospektets vilkår i alle forhold har været efterlevet.

Det er dog som anført på baggrund af det gennemgåede dokumentationsmateriale rekonstruktørernes og den regnskabskyndige tillidsmands opfattelse, at der i flere tilfælde er sket brud på prospektets restriktioner. Rekonstruktørerne gør dog opmærksom på, at en evt. erstatnings-sag vil være forbundet med betydelige dokumentationsmæssige vanskeligheder såvel i relation til klarlæggelse af de enkelte dispositioner i forhold til obligationsprospektets restriktioner, som i relation til den nærmere årsagssammenhæng mellem overtrædelse af prospektet og det af obligationsejerne lidte tab, idet betydelige medvirkende faktorer som ringe energiindhold i vinden og andre driftsmæssige forhold i perioden ligeledes har haft en væsentlig negativ indflydelse på selskabets situation.

Forsikringsforhold mv.

Selskabets ledelse har været ansvarsforsikret hos Chartis i perioden 1. august 2008 til 1. august 2010 med en dækningssum på kr. 10 mio. pr. skade og i alt pr. år. Forsikringen er imidlertid ophørt pr. 1. august 2010 som følge af manglende betaling af forsikringspræmien. Chartis har oplyst, at forsikringen kunne genoptages for perioden 1. august 2010 til 1. august 2011 mod betaling af forsikringspræmie. Selskabet har undersøgt, om det i forbindelse med betaling af præmien ville være muligt at tegne særskilt afløbsforsikring, hvilket imidlertid ikke er tilfældet. Henset til, at forsikringen således ikke vil have værdi for selskabet eller dets kreditorer, er den skyldige forsikringspræmie ikke blevet betalt. Det lægges således til grund, at et evt. erstatningskrav mod selskabets ledelse ikke vil være omfattet af en af selskabet tegnet ansvarsforsikring.

Der er ikke i øvrigt foretaget undersøgelser af, i hvilket omfang ledelsen forventes at kunne honorere et evt. erstatningskrav.

Anlæggelse af erstatningssag

De kreditorer, som har lidt et tab, er berettigede til at anlægge erstatningssøgsmål mod selskabet og selskabets ledelse. Endvidere er selskabet selv også berettiget til at anlægge erstatningssøgsmål mod selskabets ledelse for det tab, som selskabet lider som følge af ledelsens eventuelle erstatningspådragende adfærd, idet ledelsen dog ikke kan blive mødt med det samme krav flere gange.

København, den 1. februar 2012

Thomas W. Færch
Partner (L), LL.M.